

8.

Statsbaneanlægene.

Overingeniøren.

Kjøbenhavn B., den 20. Januar 1903.

Ved Skrivelse af 30. December f. A. har det høje Ministerium ønsket mine Ytringer i Anledning af en Række Spørgsmaal vedrørende det forelagte Forslag til Lov om Københavns Personbanegaard m. m., der ere fremsatte af det af Folketinget til Behandling af bemeldte Forslag nedsatte Udvalg.

Spørgsmaalene omfatte i alt 14 Punkter. Af disse vedrøre dog største Delen rent driftstekniske Forhold og ville derfor efter Aftale med Generaldirektoratet for Statsbanedriften, med hvem jeg i den Anledning har konfereret, blive besvarede direkte af samme, saaledes at jeg i det følgende skal indskrænke mig til Behandlingen af Punkterne 2, 11, 12 og 13, som omhandle Forhold, der staa i Forbindelse med selve Anlægget.

Jeg skal da tillade mig at oplyse følgende:

ad Punkt 2. „Hvorledes kan Niveauoverskæringerne bringes til Bortfald ved Bevarelsen af Personbanegaarden paa dens nuværende Plads, og hvilke Udgifter ville hermed være forbundne.“

Tanken om at fjerne Niveauoverkørslerne samtidig med, at man bibeholder Personstationen paa sin nuværende Plads, er, som bekendt, ikke ny, men har været gjort til Genstand for indgaaende Behandling dels i sin Tid af Statsbaneanlægene og dels af Banegaardskommissionen, idet nogle af de til Konkurrencen indleverede Projekter vare baserede paa en saadan Ordning.

Samtlige disse Undersøgelser gave imidlertid det Resultat, at man ikke kunde anbefale Gennemførelsen af denne Tanke, idet den dels ikke kunde erkendes at give nogen rationel Løsning af Banegaardsspørgsmaalet, men desuden havde den Fejl, at være særdeles kostbar og at medføre store Ulemper for Driften og Publikum under hele Byggeperioden, altsaa i et Tidsrum af 5 à 6 Aar.

Det maa nemlig betragtes som fastslaaet, at Fjernelsen af Niveauoverkørslerne paa de nuværende Indløbslinier kun kan ske ved at løfte disse op over de krydsende Veje ved Hjælp af Viadukter. Banelinierne maa da fra Stationen stige op til den første af disse.

Naar Stationen skal have tilstrækkelig Længde, vil dette imidlertid — ved de for Banerne tilladelige Stigningsforhold — kun kunne lade sig gøre ved at lægge Stationen i et højere Niveau, det vil sige, at hele Stationspladsen maa løftes mindst 6 Fod op over sin nuværende Højde — og helst noget mere.

At en saadan Foranstaltning, der gør samtlige Anlæg paa den nuværende Station ubrugelige, ikke kan gennemføres samtidig med, at Driften paa Stationen opretholdes, men at den med Nødvendighed kræver Anlægget af en interimistisk Station andetsteds under Byggeperioden, er udførlig paavist af Banegaardskommissionen (se Betænkningen pag 8, 83 og 92), der angiver de med en saadan Interimsstation forbundne Udgifter og Driftstab til ca. 5,500,000 Kr., et Beløb, der jo maa betragtes som fuldstændig spildt.